

בעניין:

המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע"ר

ע"י ב"כ עוה"ד נועה דיאמונד ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרת

- נ ג ד -

1. שר הפנים

2. הממונה על חוק חופש המידע במשרד הפנים

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' מח"ל 7, ירושלים
טל: 02-5419555; פקס: 02-5419581

המשיבים

תגובת העותרת לבקשת המשיבים לסילוק על הסף

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 21.5.11, אשר נתקבלה אצל העותרת ביום 22.5.11, מתכבדת העותרת להגיש את תגובתה לבקשת המשיבים לסילוק העתירה על הסף, אשר הומצאה לעותרת רק ביום 23.5.11.

בקשת המשיבים

1. על פי בקשת המשיבים לסילוק על הסף, עתירת העותרת היא כביכול "קנטרנית" ומנוסחת בלשון "מטעה ומיתממת" ויש לסלקה על הסף. לדידי המשיבים, בקשת העותרת שהינה נשוא עתירה זו – דהיינו, הבקשה לקבל **מידע** אודות פקיעת תושבות קבע של תושבי ירושלים המזרחית בשנת 2009 – קיבלה כביכול "מענה" של המשיבים עוד בחודש מאי 2010.

2. לגופו של עניין, המשיבים טוענים, כי אין מקום להעביר לידי העותרת את "המידע המבוקש", שכן המידע אינו מצוי אצל המשיבים והוא "אינו זמין להעבירו לידיו".

3. המשיבים מנסים להיאחז במענה קצר שניתן **לפנייה אחרת** של העותרת בעניין **אופן מיחשוב** המידע שבידי המשיבים, על מנת לטעון כי הדבר מהווה כביכול אף מענה לבקשת העותרת נשוא עתירה זו **לקבלת מידע**.

4. כפי שנראה להלן, המשיבים בוחרים לבזבז את זמנו היקר של בית המשפט בטענות שונות ומשונות, בערבוב מין בשאינו מינו, בהעלאת טענות לגופו של עניין לצד טענות סילוק על הסף, ועוד ועוד. הכל, כאשר הזמן חולף עובר לו, ובקשת המידע של העותרת עדיין נותרת ללא מענה ראוי.

הבקשה לפי חוק חופש המידע – נשואת עתירה זו

5. נראה, שיש מקום להבהיר את העובדות הבסיסיות שביסוד העתירה. העתירה הוגשה לאור העובדה, שהמשיבים לא ענו לעותרת ולו על שאלה אחת שנשאלה בבקשה לפי חוק חופש המידע, אשר הגישה העותרת ביום 28.3.2010 (להלן: **הבקשה למידע**).

ויובהר: מדובר בבקשה לקבלת **מידע**. "מידע", כפי שמגדיר אותו מילון אבן שושן, משמעו "אינפורמציה, דברי הסבר והודעה". ואכן, כפי שפורט בעתירה, העותרת ביקשה לקבל אינפורמציה והסברים: המידע הבסיסי ביותר אותו ביקשה העותרת לקבל, הוא **מספר תושבי ירושלים המזרחית מהם נשלל מעמד תושבות הקבע בשנת 2009**. מתוך הנתון הבסיסי הזה, ביקשה העותרת לקבל פילוחים שונים, למשל בעניין עילות הפקיעה. בנוסף, ביקשה העותרת הסברים לגבי הליך שלילת התושבות, אופציית הערר על החלטת הרשות, עריכת שימוע במסגרת ההליך, תאריך עדכון שלילת המעמד ועוד.

6. לאף אחת משאלות אלו, לא נתנו המשיבים תשובה קודם להגשת העתירה. גם לא לשאלה הבסיסית ביותר: **מהו מספר תושבי ירושלים המזרחית מהם נשלל מעמד תושבות הקבע בשנת 2009?**

7. זהו הרקע להגשת העתירה.

8. והנה, באורח פלא, בפתיחת הבקשה לסילוק על הסף – ותוך שהם טוענים טענות חסרות שחר כי הבקשה כביכול "כבר נענתה" או כי המידע "אינו זמין" – נותנים סוף-סוף המשיבים **לראשונה** תשובה לבקשת המידע הבסיסית של העותרת: **בשנת 2009 נשלל מעמד הקבע מ-721 תושבי ירושלים המזרחית.**

כאמור, זוהי הפעם הראשונה, שבה מקבלת העותרת נתון זה. זוהי הפעם הראשונה, אם נדייק, שהעותרת מקבלת **כל** תשובה קונקרטית, בדמות **מידע קונקרטי**, לבקשתה למידע. שאר שאלות העותרת נותרו ללא מענה.

9. הנה כי כן – כיצד ניתן לטעון כי העותרת כבר קיבלה תשובה לבקשתה? כיצד ניתן לטעון, כי המידע המבוקש "אינו מצוי אצל המשיבים והוא אינו זמין להעבירו" לידי העותרת? רק במסגרת בקשת המשיבים לסילוק על הסף, התחילה העותרת לקבל שביב של מידע מהם.

טענת המשיבים: בקשת העותרת "כבר נענתה"

10. בבקשתם לסילוק על הסף, המשיבים מתייחסים לפנייה של העותרת למשיבים, שעניינה דרישה לייעול המערכת הממוחשבת שלהם (להלן: **דרישת ייעול המחשוב**). בבקשתה התמקדה העותרת במערכת הממוחשבת של המשיבים ובדרך בה ניתן לשדרג את המערכת

– על מנת "לייעל את עבודת הלשכה" ואשר "תאפשר לספק מידע מיידי גם לפונה האינדיבידואלי".

11. באופן אבסורדי, טוענים המשיבים כי מענה שניתן לעותרים בעניין דרישת ייעול המחשוב, ביום 3.5.2010, מהווה מענה לבקשתם למידע אודות נתוני שלילת התשובות בשנת 2009 (מענה המשיבים לדרישת ייעול המחשוב צורפה לעתירה וסומנה שם ע/31).

12. טענתם של המשיבים מופרכת מכל וכל: ברור וגלוי לחלוטין כי דרישת ייעול המחשוב כלל לא היוותה בקשה לקבלת **מידע**. גם המענה שניתן לה לא כלל שום **מידע**. בקשת העותרת למידע לגבי שנת 2009 לא קיבלה שום התייחסות עניינית במכתב המשיבה 2 מיום 3.5.2010. **מדובר בשני עניינים שונים לחלוטין**.

13. עינינו הרואות: המשיבים חוזרים וזורים חול בעיני בית המשפט, תוך בזבוז זמן שיפוטי יקר, כפי שניסו לעשות כבר בעבר. במקום להתייחס לעתירה לגופה, ולבקשת העותרת לקבלת מידע לגופה, הם נתלים באופן תמוה בעניין שכלל לא קשור למידע המבוקש. נראה, כי המשיבים מנסים להיאחז בכל ענף אפשרי, שברירי ודק ככל שיהיה, כדי לא להעביר לעותרת ולו בדל של מידע.

14. הרבה למעלה מן הצורך, תחזור העותרת ותדגיש, מדוע מופרך לטעון כי מכתב המשיבה 2 מיום 3.5.2010 קשור בדרך כלשהי לבקשת המידע נשוא עתירה זו.

15. ראשית, די בעיון קצר הן באותה דרישה לייעול המערכת והן בתשובה לה כדי להבין שאין בהן לא בקשה למידע ולא למסירת מידע (או סירוב למסור מידע), והדברים מדברים בעד עצמם.

16. שנית, מכתב הפנייה המקורי בעניין הדרישה לייעול המערכת נשלחה למנהלת הלשכה האזורית למינהל האוכלוסין בירושלים המזרחית, הגב' חגית וייס – ולא לממונה על פי חוק חופש המידע.

17. שלישית, היה ברור לכל, כי במקרה של הדרישה לייעול המערכת, אין מדובר בבקשה לפי חוק חופש המידע, ולראיה: לא שולמה בגינה אגרה, וגם המשיבים לא דחו אותה על הסף בטענה שיש לשלם עבורה אגרה.

18. רביעית, מספר פעמים **לאחר** שהמשיבה 2 השיבה לדרישת הייעול ביום 3.5.2010, היא השיבה לברורי ב"כ העותרת בעניין בקשת המידע כי הבקשה **בטיפול**. כך נעשה בשיחות טלפוניות בימים 17.5.2010, 26.5.2010, 8.7.2010. כך נעשה גם בחודש דצמבר 2010, לאחר מחיקת העתירה הראשונה, כאשר המשיבה 2 הודיעה לב"כ העותרת בימים 7.12.2010 ו- 19.12.2010 (בטלפון ובכתב, בהתאמה), כי הבקשה **בטיפול**.
מכתבה של המשיבה 2 מיום 19.12.2010 צורף לעתירה וסומן ע/35.

19. **מדוע הודיעה המשיבה 2 שהבקשה בטיפול פעמים כה רבות, אם עמדתה מאז 3.5.2010 הייתה, לכאורה, כי מענה ניתן לבקשה ביום 3.5.2010? ב"כ המשיב כלל אינו משיב לשאלה זו.**

20. חמישית, מהתנהלות המשיבים בעת האחרונה ניתן להמשיך וללמוד, עד כמה טענת ב"כ המשיבים כי בקשת העותרת כבר נענתה – טענה משוללת כל יסוד היא. נסביר.
21. ביום 3.3.2011 הגישה העותרת בקשה לפי חוק חופש המידע, למשיבה 2. בבקשה, נתבקש מידע אודות שלילת מעמד תושבות הקבע מתושבי ירושלים המזרחית בשנת 2010 (להלן: **בקשת המידע לשנת 2010**). **בבקשה, נתבקשו נתונים דומים מאוד לאלו שנתבקשו בבקשה נשואת עתירה זו.**
- בקשת העותרת מיום 3.3.2011, ותזכורת מיום 7.4.2011, מצ"ב ומסומנות ע/38, ע/39.
22. ביום 13.4.2011 התקשרה המשיבה 2 אל ב"כ העותרת ואמרה, כי לא שכחה מהבקשה, וש"עובדים על זה". לדבריה, היא פונה למנהלת לשכת רשות האוכלוסין שבירושלים המזרחית, גב' חגית וייס, מדי שבוע, וזו האחרונה עונה לה כי העניין בטיפול.
23. מאז אותה שיחה, ממשיכים הצדדים לנהל התכתבויות בעניין בקשת המידע: העותרת שולחת תזכורות למשיבה 2, והמשיבה 2 חוזרת ומשיבה כי הבקשה בטיפול. כך, למשל, במכתב של המשיבה 2 מיום 28.4.2011, אשר נתקבל אצל העותרת ביום 5.5.2011, נכתב כי "שלילת הנתונים אורכת זמן, ולכן הריני מצירה על הזמן החולף מאז מכתבך שבנדון. **מקווה אני כי החומר יועבר אלייך בהקדם**" (ההדגשה הוספה, נ.ד.).
- התכתבויות העותרת והמשיבה 2 מצ"ב ומסומנות ע/40-ע/43
24. הנה כי כן, אנו רואים שבקשת המידע לשנת 2010 חיה וקיימת. היא בטיפול. המשיבים עוסקים בשליפת נתונים. המשיבה 2 מקווה כי החומר יועבר אל העותרת בהקדם. מעולם לא נמסר לעותרת, שלאור עמדת המשיבים לעניין דרישת ייעול המחשוב, בקשת העותרת נענתה זה מכבר, ואין באפשרות המשיבים להעביר לידי העותרת את המידע המבוקש. להיפך: על פי תשובת המשיבה 2, המשיבים עמלים על איסוף המידע, והוא יועבר בהקדם לידי העותרת!
25. ובכן, אם, כפי שטוענים המשיבים, נתקבלה כבר תשובה לבקשת העותרת למידע בנוגע לשנת 2009, בדמות מכתב המשיבה 2 מיום 3.5.2010, ואם, כפי שטוענים המשיבים בבקשה לסילוק על הסף, אין באפשרותם להעביר לעותרת את המידע המבוקש, מדוע לא נדחתה על הסף בקשת המידע לשנת 2010 מאותם טעמים להם טוענים המשיבים?!
26. התשובה היא ברורה. **המשיבים מתחמקים מחובתם החוקית להעביר מידע לידי העותרת, בתירוצים שונים ומשונים. המשיבים מעולם לא העבירו ולו שביב של המידע המבוקש לעותרת, עד הגשת הבקשה לסילוק על הסף.** המשיבים מעולם לא הודיעו לעותרת, על היקף שעות העבודה הנדרשות להפקת המידע המבוקש, על מנת שניתן יהיה אולי להגיע להסדר או פשרה לגבי היקף המידע המבוקש, כפי שנעשה בעבר. **במקום זאת, בחרו המשיבים להיתלות בעניין זר, שכלל לא קשור לבקשת המידע גופא.**
27. כאן המקום להפנות את תשומת הלב לכך, כי הבקשה לסילוק על הסף נתמכת בתצהיר של גב' חגית וייס, מנהלת לשכת רשות האוכלוסין בירושלים המזרחית, ולא של המשיבה 2, הממונה על חופש המידע. האם יתכן כי המשיבה 2 ממשיכה לטפל בבקשות המידע של

העותרת, בעוד בפני בית המשפט הנכבד נטענות טענות תמוהות בדבר תשובה שהיא כביכול "כבר נתנה" לבקשה ובדבר "אי-יכולתה" למסור את המידע המבוקש?

סיכום הדברים עד כה

28. עד הגשת העתירה, לא קיבלה העותרת ולו בדל של המידע המבוקש. במסגרת בקשת המשיבים לסילוק על הסף, הצליחה העותרת לחלץ מידי המשיבים תחילת-תחילתו של מידע: מספר תושבי ירושלים המזרחית, אשר מעמדם נשלל בשנת 2009.

29. המשיבים מעולם לא ענו ליתר שאלות העותרת. הם מעולם לא פירטו, באילו עילות נשללה התושבות, כמה שימועים נערכו בעניין שלילת תושבות בשנת 2009, בכמה מקרים הושב מעמד התושבות ועוד ועוד. הם גם לא ענו על שאלות **פרוצדוראליות**, אשר עוסקות למדיניות המשיבים ולנוהליהם הפנימיים: האם הודעת משרד הפנים על "פקיעת" תושבות מהווה הודעה סופית? מהו התאריך המתעדכן במרשם האוכלוסין כתאריך שלילת המעמד? כיצד מונים המשיבים את 7 השנים של שהייה מחוץ לישראל, לצורך שלילת תושבות? ועוד ועוד. מדוע המשיבים אינם יכולים לענות על שאלות אלו? כיצד ניתן לטעון כי שאלות אלו קיבלו מענה במסגרת מכתב המשיבה 2 מיום 3.5.2010!?

30. רוצים המשיבים לטעון טענות בעניין המשאבים הנדרשים להעברת המידע? מוזמנים הם לעשות זאת. אך גם זאת לא עשו המשיבים במענה לפניות העותרת. המשיבים מציגים את המצב כשחור ולבן – לא נעביר לכם כל מידע, שכן הוא כלל אינו מצוי ברשותנו. זאת, במקום לפרק ולפרוט לפרטים את בקשת העותרת למידע, ולהתייחס לשאלותיה אחת-אחת.

31. כאן ייאמר גם, כי העותרת מתנגדת לאופן בו מציגים המשיבים את מחיקת העתירה הקודמת, עת"ם 4810-09-10 (סעיף 31 לבקשה לסילוק על הסף). העתירה הקודמת נמחקה לאור הערות בית המשפט, **תוך שהעותרת שומרת על זכויותיה וטענותיה**. בית המשפט הנכבד מעולם לא קבע, כי בקשת העותרת נענתה עוד במאי 2010. הרי אם זו הייתה קביעתו של בית המשפט – הרי שהיה דוחה את העתירה על הסף.

32. נראה, שהעותרת צריכה לעשות מאמצים עילאיים וללכת סחור-סחור, כדי לזכות ולו בקצה חוט של מידע מן המשיבים, כולל תשובות לשאלות המהותיות הנוגעות למדיניות ונהלים. מצב זה מנוגד באופן ברור ומובהק לרציונל שביסוד חוק חופש המידע. עד מתי תמתין העותרת למידע המבוקש?

טענות המשיבים לגופה של העתירה

33. אמנם, כותרת בקשתם של המשיבים הינה "בקשה לסילוק על הסף", אך במסמך שלובות טענות מהותיות לגופה של בקשת המידע – **לראשונה מאז הפנייה ב-28.3.2010** – אשר כלל אינן מהוות עילה לדחיית העתירה על הסף.

34. כך, לפתע, לראשונה, מוסרים המשיבים מידע אודות מספר תושבי ירושלים המזרחית אשר מעמדם נשלל בשנת 2009, ומגדילים לנסח את תשובתם כאילו מספר זה היה ידוע מאז

ומתמיד לעותרת ("המידע המבוקש...נוגע בנותנים רבים...הקשורים בפקיעת תושבות הקבע של 721 תושבי מזרח ירושלים בשנת 2009" – סעיף 1 לבקשת המשיבים).

35. כמו כן מציגים המשיבים תחשיב של שעות העבודה הנדרשות עבור הפקת המידע מכל תיק (סעיפים 5-6 לבקשה). מדובר בתחשיב זהה לזה שנערך באוגוסט 2009, אשר הועבר לעותרת במסגרת עת"ם 8476/08 (עת"ם 8476/08 צורף כנספח ע/8 לעתירה זו, התכתבויות לגבי תחשיב השעות צורפו לעתירה כנספחים ע/12-ע/18). יודגש, כי התחשיב הסופי, קרי, מספר שעות העבודה הנדרשות לגבי כל תיק כפול מספר השלילות, לא היה ידוע לעותרת מראש שכן **לא היה ידוע לה מהו מספר השלילות**. תחשיב זה לא הועבר לעותרת לפני הגשת הבקשה לסילוק על הסף.

36. יצויין, כי במסגרת עת"ם 8476/08 הועברו לעותרת תשובות לחלק משאלותיה בבקשת חופש מידע, וזאת, בעקבות הגשת העתירה, ומבלי שנטען על ידי המשיבים כי המידע אינו מצוי בידם או כי אין באפשרות המשיבים להפיקו. כך, למשל, מסרו המשיבים לעותרת את **מספרי השלילות** בשנים 2005-2007; את **מספר הקטינים** אשר מעמד הקבע שלהם נשלל; את **אופן ההודעה** על שלילת התושבות, את מספרי השלילות אשר נעשו בשל **הגירה לשטחים**; ועוד.

התכתבויות בין העותרת לממונה על חופש המידע במשרד הפנים דאז מימים 3.11.2008, 13.11.2008, 15.2.2009 צורפו לעתירה וסומנו שם ע/9-ע/11.

37. ואילו במקרה דנן, אפילו את המידע הבסיסי שהועבר לעותרת לגבי השנים 2005-2007 מסרבים המשיבים להעביר לה.

38. כפי שניתן לראות מההתכתבות הנ"ל, **במקרה דאז**, לגבי **חלק** מהמידע, דרשו המשיבים אגרה עבור הפקת המידע.

39. אכן, על פי חוק חופש המידע, "ניתן לקבוע אגרה או תשלום עבור העתקת המידע או הדפסתו ועבור משלוח המידע למבקש, וכן עבור הפעולות הכרוכות באיתור המידע, אם בשל היקפו או מורכבותו של המידע המבוקש נדרש מאמץ מיוחד לצורך הטיפול בבקשה" (סעיף 18 לחוק). ואכן, בתקנות נקבע גובה האגרה עבור שעת עבודה, החל מהשעה השלישית (סעיף 2 לתקנות חופש המידע (אגרות), תשס"ט-1999, להלן: **התקנות**). אולם, בתקנות נקבע גם כך:

היה לממונה יסוד סביר להניח, עם הגשת בקשה למידע, או בכל שלב משלבי הטיפול בה, כי הטיפול יהיה בהיקף שיחייב תשלום אגרת טיפול ואגרת הפקה בסכום כולל העולה על 252.00 שקלים חדשים, **יודיע הממונה למבקש על הסכומים המשוערים של אגרת הטיפול ואגרת ההפקה, ורשאי הוא לדרוש מן המבקש להפקיד את הסכום המשוער או חלק ממנו, או להמציא ערובות להבטחת תשלום הסכום במלואו.**

(שם, סעיף 24. ההדגשות הוספו, נ.ד.).

40. אם כן, אין זה נכון כי המידע אינו מצוי בידי המשיבים. **המידע מצוי בידם**, ועל פי טענתם, איתורו כרוך במאמצים מיוחדים. על כן מפרט ב"כ המשיבים את עלות איתור החומר. **אין משמעות הדבר כי המידע אינו מצוי אצל המשיבים. גם אין משמעות הדבר כי כבר ניתן לעותרת המענה.** כל שהיה על המשיבים לעשות הוא לפנות אל העותרת, על פי סעיף 4ב לתקנות, ולהודיע לה על אגרת הטיפול ואגרת ההפקה, על מנת שהעותרת תוכל לכלכל את המשך צעדיה. **זוהי חובת המשיבים על פי החוק.**

41. יוזכר גם, כי העותרת שאלה מספר שאלות בבקשת המידע, אשר אינן דורשות מאמץ מיוחד לצורך מתן מענה להן, וברי כי היקף המידע המבוקש אינו גדול והמידע המבוקש אף אינו מורכב. כך, למשל, ברור כי כדי לענות על שאלות בנוגע לנהלי המשיבים והליכים פרוצדוראליים פנימיים, אין צורך בעיון בתיקים, וכל שצריך הוא לקבל מענה מפקיד בדרג בכיר אצל המשיבים אשר בקיא בנושא הנדון.

42. הנה כי כן, בבקשה לסילוק על סף ממשיכים המשיבים להיאחז בכל כיוון טיעון אפשרי: מחד, טוענים כי המידע המבוקש אינו בנמצא, מאידך, מעבירים חלק מהמידע לעותרת, ובמקביל, מעבירים לעותרת מידע קונקרטי אודות עלות איתור המידע. כל זאת, תוך הלבנת פני העותרת. נראה כי המשיבים עושים הכל, כדי לא להיענות לבקשת העותרת למידע.

עת"ם 8476/08

43. בשולי הדברים ייאמר, כי העותרת מתנגדת בתוקף לאופן בו המשיבים מציגים את ההליכים שהתקיימו בעניין עת"ם 8476/08. המשיבים מציגים את המקרה, כאילו המידע שהועבר אל העותרת שם, ניתן לה "לפנים משורת הדין", מבלי שהמשיבים היו חייבים להעבירו כלל. ואילו, בפועל, מדובר היה בהליך של משא ומתן ופשרה, בה צמצמה העותרת את דרישותיה למידע מטעמים **כלכליים**, בשל ההוצאות הכרוכות בתשלום עבור שעות העבודה הכרוכות בהנפקת המידע. נזכיר שוב, כי בית המשפט לא קיבל את טענת המשיבים לפיה מדובר היה ב"שיהוי קל" בהעברת המידע, ובשום מקום, לא קבע שהעברת המידע הייתה לפנים משורת הדין. בית המשפט אף פסק הוצאות לטובת העותרת שם.

המסמכים הקשורים לעת"ם 8476/08 צורפו לעתירה וסומנו שם **ע/7-22**.

44. הנה כי כן, חובתם של המשיבים להעביר לעותרת את המידע המבוקש – בעינה עומדת. המידע אשר הועבר לעותרת במסגרת עת"ם 8476/08 לא הועבר אליה "לפנים משורת הדין" – וגם המידע המבוקש בענייננו הוא מידע שחלה על המשיבים חובה להעבירו.

סיכום של דברים

45. טענתם של המשיבים, לפיה אין באפשרותם להעביר לעותרת כל שביב של המידע המבוקש, היא טענה מופרכת.

46. ראשית, באופן "פתאומי" התאפשר למשיבים להעביר, כבדרך אגב, לעותרת מידע אודות מספר התושבים מהם נשלל מעמד הקבע בשנת 2009.

47. שנית, ברור שלפחות לגבי חלק מהשאלות, יכול המשיב לענות מבלי שיידרש לבדיקה פרטנית בתיקים, למשל שאלות פרוצדוראליות אודות הליך שלילת התשובות, שאלות אודות נהלי המשיבים, שאלות אודות פרשנות המשיבים למונחים שבחוק. אי אפשר לטעון לגבי המידע המבוקש בשאלות אלו, שהוא "אינו מצוי בידי המשיב".
48. שלישית, המשיבים, לדבריהם, עמלים בימים אלו על איסוף מידע בתשובה לשאלות כמעט זהות, אשר הוצגו להם בבקשת המידע לשנת 2010. אם כן, קיימת האפשרות לאסוף את המידע גם לגבי שנת 2009. אין שום הבדל בין שתי הבקשות לקבלת מידע: זו שעוסקת בשנת 2009, וזו שעוסקת בשנת 2010.
49. העותרת קובלת על כך כי המשיבים ממשיכים וטוענים כי במכתבם מיום 3.5.2010 ענו לבקשתה על פי חוק חופש המידע מתאריך 28.3.2010. העותרת טוענת כי **בקשתה על פי חוק חופש המידע מיום 28.3.2010 לא נענתה** כראוי עד עצם היום הזה וקובעת כי ניתן לבדוק טענה זו בפשטות.
50. הבקשה נשוא העתירה הוגשה עוד ביום 28.3.2010. כיום, בחלוף להם כמעט ארבעה עשר חודשים תמימים ממועד הגשת הבקשה, עדיין עומדים המשיבים במריים ומסרבים ליתן מענה ענייני לבקשה ששוכבת גם כיום כאבן שאין לה הופכין. וכאילו לא די בכך, מגדילים המשיבים לעשות בסרבם לענות לבקשה, בתואנה כי זו כבר נענתה על ידם במאי דאשתקד.
- לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים להשיב לבקשת העותרת ולמסור לידיה את המידע המבוקש במלואו. כמו כן מתבקש בית המשפט להשית על המשיבים את הוצאות העותרת ושכ"ט עו"ד.**